

Franc Hribernik: Taliti led med ljudmi, da bi si bili bližji

Franc Hribernik je eden tistih žilavh in dobrovoljnih ljudi, ki ne pozna ne dolgega ne slabega razpoloženja, ker ima kar naprej nekaj početi, četudi je že več let v pokoju. Nekdaj je bil starešina v JLA, potem pa uslužbenec pri železnici. Zdaj je podpredsednik sveta krajevne skupnosti Tabor, načelnik štaba krajevne civilne zaščite in predsednik hišnega sveta. Ni čudno, da ima sestanke na dnevnem redu in da ga kar naprej kdo kliče in potrebuje, da je na njegovem domu vedno živahno.

»No, če sva že pri naštevavanju, kaj vse počne upokojenec, naj dodam, da sem še blagajnik filatelističnega društva Triglav, ker imam rad znamke. A to še ni vse. Za telesno kondicijo skrbi moj vrt, ki ga skrbno obdelujem pri hčeri v Šiški. Včasih je to bil samo hobi, danes pa je to že kar koristno opravilo,« je nekoliko zasolil svoje naštevavanje.

– To pomeni, da je tudi v pokoju življenje lahko pestro?

»Zamerim tistim, ki so še zdravi in čili, da se po upokojitvi zanemarijo in se zaprejo med štiri stene. Lepo bi bilo, ko bi se oglasili na krajevni skupnosti in jo imeli za svojo. Karkoli bi počeli, bi jih potegnili v krogotok življenja in ne bi imeli časa misliti na starost, na dolgčas.«

– Kaj vam pomeni krajevna skupnost?

»Veliko. Ko sem bil mlajši, ni bilo časa zanjo in tudi razumem mlade, zakaj jih je malo v naših vrstah, saj so preobremenjeni. Mislim, da se zadnje čase krajevne skupnosti resnično oblikujejo v skupnosti ljudi, zlasti po tem, ko smo jih v občini razdelili na več manjših.«

– S kakšnimi težavami se srečujete?

»Posebnih težav ni. Probleme, ki se pojavljajo, rešujemo skupaj. Imamo dobro socialno komisijo, ki pozna svoje občane, potrebne pomoči. Društvo invalidov in društvo upokojencev sta medsebojno povezana in sproti sporočita, če pride do težav.«

– Kakšne naloge si zastavljate?

»Radi bi zasadili spominski park ob študentski stolpnici, a obeležile bi ga grmovnice, ne drevesa, ker zanje tam ni prostora. Želeli bi urediti Njegosovo ulico.«

– Vas skrbi ulična umazanija?

»Mislim, da so ljudje kar osveščeni. Prirejamo tudi oči-

ščevalne akcije. Lepo sodelujemo z osnovno šolo Ledina in s Partizanom in to na vseh možnih področjih.«

– Velikokrat je slišati tožbe, kako se ljudje medsebojno odtujujemo. Se led med ljudmi zadnje čase kaj tali?

»Kaže, da so mlajši ljudje bolj odtujeni kot starejši, ker nimajo časa, da bi gojili medsebojne odnose. Prav zato gadelej si želim, da bi ljudje večkrat prišli na krajevno skupnost in povedali, kar jih teži, predlagali, kaj bi kazalo urediti, da bi se med seboj bolj poznali, bolj sodelovali.«

– Ljubljana ste, radi imate svoje mesto. Ali je kakva stvar, ki vas moti in bi radi videli, da bi bilo drugače?

»Komaj čakam, da bodo gotove obvoznice, da bo Ljubljana manj hrupna. Sicer me boli, ko gledam, kako so na nekdanjih njihvah zrasle stolpnice, ki bi jih lahko postavili na manj plodno zemljo.«

– Kako doživljate redukcije, občasno pomanjkanje kakih reči?

»Dajte no mir, to ni nič v primerjavi z vsem, kar smo mi starejši dali skozi! Še nikoli nam ni bilo tako lepo, kot nam je danes, da bi se le toliko ne rožljalo z orožjem v svetu, pa bomo tudi splavali iz zagat, v katerih smo se znašli, saj smo premagali že mnoge hujše zadeve,« je dejal za konec in potem je beseda še tekla o naši ureditvi in o skrbi za otroke. Franc Hribernik je okusil gorje nezakonskega otroka in je srečen, da današnji otroci tega sploh ne poznajo in so izenačeni z zakonskimi.

A. A.

KRAJ PO TRGOVINAH JE VSE VEČ

Viski v hlačah, pršut v žepu

»Tovariš, bi si, prosim, odpeli hlače,« so morali reči v samopostrežni trgovini Maksimarket mladeniču, ki si je iz trgovine hotel zastoj prinesiti steklenico viskija.

Kraje po trgovinah so sicer že stara stvar, vendar se trgovci pritožujejo, da jih je zadnje čase vse več spričo vse tanjših kuvert in vse višjih cen. Za nami je novoletna inventura, ki je med drugim tudi pokazala, kako je s srakami po naših trgovinah. Vzemimo pod lupo našo osrednjo samopostrežno v Maksimarketu.

Vsaka trgovina ima na računu tako imenovan »riziko«, ki znaša 0,35 odstotka celotnega prometa. Zanimivo je, da so se v Maksimarketu začeli bati, da bodo to vsoto vsak čas presegli in si tako začeli kovati izgubo. Pred tremi leti so naredili garderobo, kamor naj bi ljudje spravljali svoje cekarje in potovalke, vendar trgovina nima pravice, da bi vsakogar prisilila k temu.

Sumljivi razgrajaci

»To so mučne zadeve, saj marsikak tat, zlasti pa tatica, začne zganjati takšen hrup, kakor da bi ji drli kožo. Vendar ne smemo kloniti, kajti prav razgrajaci imajo navadno za kaj razgrajati. Seveda pa smo tudi mi po drugi strani kar se da previdni in ne primemo vsakega, ki se nam zdi sumljiv, marveč se lotimo le tistih, za katere smo gotovi, da so nas hoteli opetnastiti,« je povedal poslovodja.

Pri vsaki kraji, ki presega

vrednost 150 dinarjev, napišejo zapisnik in v večini primerov tudi pokličejo miličnika. Ali kdaj komu tudi spregledajo?

»To je povsem človeško. Zgodi se, da je komu resnično žal, ali pa imamo opravka z majhnim fantičkom, ki si je zaželel bonbonček.«

Vsi ne kradejo iz potrebe, mnogi kradejo za šport, drugi iz dolgočasje, tretji, da bi opozorili nase. Psihologi so naredili pravo študijo o tej temi. In kdo sicer krade v Maksimarketu?

»Največ je mladih, za njimi so upokojenci, najmanj pa je ljudi srednjih let. Vmes se najde kaka gospodinja in včasih nas preseneti tudi kak dobrostoječi občan, za katerega si človek sploh ne bi mogel misliti, da je sposoben goljufati,« se je razgovoril Peter Sekne, saj si je v teh letih nabral že toliko izkušenj, da že po obnašanju določenega kupca slutiti, da z njim ne bo vse čisto.

Tatiči na malici

Zanimivo je, da so na udaru mesni izdelki, zlasti pakirani pršut in podobne dobrote, ki so največkrat plen mladine iz bližnjih srednjih šol. To hkrati tudi kaže na neurejeno šolsko prehrano v šolah usmerjenega izobraževanja. Seveda pa to ne more upravičiti kraje.

ALBINA ADAMIČ

Neuspehi ne zasenčijo uspehov

Svet potrošnikov v KS Gradišče je imel v svoji sestavi 15 članov in je spremljal vse težave in pojave v zvezi z blagovnim prometom in storitvenimi dejavnostmi. Večkrat je tudi imel težave, ker se vsi člani niso udeleževali sej in je moral delovati v okrnjenem sestavu. Vselej tudi niso upoštevali sklepov, ki jih je sprejel.

Del članov je odgovorno deloval in pomagal, da je svet potrošnikov lahko obravnaval in dal svoje mnenje na prispele vloge in probleme v gospodarskem življenju naše krajevne skupnosti. Pri tem je tudi sodeloval s sosednjo KS Trg osvoboditve. Tudi sodelovanje s trgovinskimi organizacijami je bilo dobro. Predstavniki trgovin so prihajali na seje, ali pa dajali ustrezna pojasnila. Sodelovali smo s trgovsko hišo Emona-Maksimarket in drugimi trgovinskimi poslovalnicami Emone, s poslovalnico Delikatosa ABC Pomurka, medtem ko s poslovalnicami Mercator in veleblagovnico Nama nismo imeli mnogo stikov.

Želeli smo urediti problem z Ljubljanskimi mlekarnami zaradi poslovalnice na Trgu MDB. Prodajalna pa je ostala v sedanjem obsegu poslovanja in pri neugodnem delovnem času za naše krajanje, pa tudi za sosednje krajevne skupnosti. Tudi dogovori z Mercatorjem o okrepcovalnici in zajtrkovalnici na Rimski cesti so zastali.

Svet potrošnikov pa je dajal soglasje k prispelim vlogam trgovskih OZD ali storitvenih dejavnosti, če so želeli spremeniti čas svojega dela. Pri odpiranju novih poslovnih enot pa niso vedno upoštevali njegovega mnenja. Želeli smo namreč, da dobimo na področju krajevne skupnosti storitve, ki bi res pomagale krajanom s servisnimi popravili.

Pričakovali smo več pripomb iz vrst potrošnikov. Knjiga za potrošnike na sedelu KS pa je ostala prazna. Občani se raje obračajo na inšpekcijo ali rešujejo probleme direktno v OZD. Zagotovo pa so potrošniki še premalo kritični, posebno pri kvaliteti blaga in pri cenah.

Na področju preskrbe je svet potrošnikov tudi sodeloval pri razdeljevanju manjkajočih živil in goriva v povezavi s socialno sekcijo in sekcijo Rdečega križa. Sodeloval je tudi pri akciji Golovec 83.

PREDSEDNICA SVETA POTROŠNIKOV KS GRADIŠČE: KLAVORA LESJAK-KOSENKA

Delavke gostinskega podjetja Ljubljana TOZD Triglav so prenesle v gostilno Koper najboljše ohranjeno opremo iz starega Triglava in tako opremlile gostilno tako rekoč zastoj.

SVET STANOVALCEV V KS GRADIŠČE

Popravljen strehe, vendar slabo

V KS Gradišče se je sestel svet stanovalcev. Sestavljajo ga predsedniki hišnih svetov in skupnosti stanovalcev. Predsednik sveta stanovalcev Tone Gregorič je prisotne seznanil z realizacijo programa vzdrževanja stanovanjskih hiš v letu 1983.

Fizični obseg programa je bil izpolnjen 90-odstotno. Iz skromnega prihranka sredstev je ostalo še nekaj za najnujnejša popravila. Popravili so predvsem strehe, dimnike in dotrajane električne napeljave. Deloma so izboljšali tudi instalacije centralne kurjave, kjer pa programa niso v celoti izpolnili. Burna razprava pa je pokazala, da nekatere strehe kljub popravilom zamakajo, ker delo očitno ni bilo kvalitetno opravljeno. Krajanje zahtevajo reklamacijo popravil.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana Center se je znašla v velikih težavah. Druge občine se namreč niso držale sklepa, ki so ga sprejeli na 5. seji mestne samoupravne skupnosti in po katerem bi SSS občine Center dobila od drugih občin 130.000 din za vzdrževanje. Predsedniki hišnih svetov so se dogovorili, da imajo prednost pri planiranju za prihodnje leto predvsem dotrajane strehe. Če pa bi imeli na voljo več sredstev, se bodo o vrstnem redu drugih vzdrževalnih del pomenili na posebnem sestanku.

V KS Gradišče je po novem organiziranih 62 odstotkov stanovanjskih hiš, ki obsegajo 75 odstotkov stanovanj. S tem se krajevna skupnost uvršča med najboljše v občini. V 36 stanovanjskih hišah pa bodo uvedli prisilno upravo. Ukinili jo bodo brž ko bodo stanovalci samoupravno organizirani.

Na sestanku so sklenili, da se bodo spet sestali, ko bo sestavljen okvirni program vzdrževanja za naslednje leto in zavzeli stališče, da se ne more niti ne sme ukreniti ničesar na področju stanovanjskega gospodarstva v KS Gradišče brez vednosti zbora stanovalcev.

A. 2